

MVCRX089MZVO
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-186164-2/ODK-2024

Praha 23. prosince 2024

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly jako nadřízený správní orgán podle § 16a a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též jako „InfZ“), ve spojení s ustanoveními § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., zákona o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o stížnosti [redacted] nar. [redacted] (dále též jako „žadatelka“ nebo „stěžovatelka“), ze dne 3. prosince 2024 na postup Olomouckého kraje, Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále též jako „povinný subjekt“), při vyřizování její žádosti o informace ze dne 15. listopadu 2024

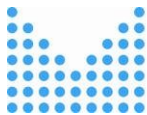
t a k t o :

- I. Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – Olomouckého kraje, Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 2. prosince 2024, č. j. KUOK 134549/2024, sp. zn. KÚOK/132229/2024/OMPSČ/523 s e podle § 16a odst. 7 písm. a) InfZ p o t v r z u j e.
- II. Postup povinného subjektu při vyřizování druhé odrážky výše uvedené žádosti o informace se podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ p o t v r z u j e.

O d ů v o d n ě n í :

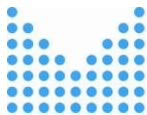
I.

1. Ministerstvu vnitra (dále též jako „nadřízený orgán“) byla dne 10. prosince 2024 v souladu s § 16a odst. 5 InfZ předložena stížnost výše uvedené žadatelky,



kterou napadá na straně jedné, dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, postup povinného subjektu při vyřizování druhé odrážky její žádosti o informace, a na straně druhé, dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, oznámení povinného subjektu o výši úhrady spojené s poskytnutím informací požadovaných v první odrážce žádosti o informace, konkrétně v souvislosti s požadavkem na poskytnutí rozhodnutí ze seznamu požadovaného v této odrážce, a to včetně spisového materiálu (k postoupení došlo přípisem povinného subjektu ze dne 10. prosince 2024, č. j: KUOK 139237/2024, sp. zn. KÚOK/132229/2024/OMPSČ/523).

2. Z předloženého spisové dokumentace vyplynuly následující skutečnosti rozhodné pro posouzení postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace:
3. Dne 15. listopadu 2024 obdržel povinný subjekt, prostřednictvím datové schránky, žádost stěžovatelky o informace ve smyslu InfZ, v níž se domáhala poskytnutí následujících informací:
 - *„Poskytnutí seznamu řízení, kde jste od 01.01.2024 doplňovali podklady rozhodnutí a vyzývali jste k seznámení se s nimi. Žádám také o poskytnutí takových rozhodnutí. (Chci si udělat obrázek o tom, jak zásadní chyby správních orgánů odvolací orgán napravuje).*
 - *Dále žádám o sdělení, zda ty nové podklady byly zasílány účastníkům řízení poštou/datovou schránkou, nebo jste nutili účastníky, aby za účelem seznámení s podkladem navštívili povinný subjekt.“*
4. Dne 2. prosince 2024 zaslal povinný subjekt žadatelce přípis Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru majetkového, právního a správních činností, oddělení právního odboru ze dne 2. prosince 2024, č. j. KUOK 134549/2024, sp. zn. KÚOK/132229/2024/OMPSČ/523, nadepsaný „Oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Oznámení bylo odesláno do datové schránky žadatelky téhož dne (doručenka datové zprávy je součástí spisu). V oznámení v bodě ad 1 (věnujícím se oznámení úhrady) povinný subjekt uvedl, že disponuje požadovanými rozhodnutími, jedná se celkem o **43 rozhodnutí** a že v souladu s § 17 odst. 3 zákona jsou s poskytnutím požadovaných informací spojeny náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Sazby úhrad za poskytování informací jsou dle uvedeného oznámení stanoveny Směrnicí Rady Olomouckého kraje č. 4/2023 Sazebník výše úhrad nákladů za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 4. 12. 2023, která je účinná od 1. 1. 2024 (dále jen „Směrnice“) a je zveřejněna na webových stránkách Olomouckého kraje <https://www.kr-olomoucky.cz/15-uh rady-za-poskytovani-informaci-cl-309.html>.



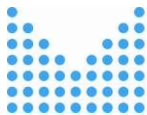
Podle čl. 2 písm. d) Směrnice s poskytnutím informace mohou být spojeny náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Podle čl. 3 Směrnice hradí náklady vymezené v článku 2 žadatel o poskytnutí informace dle sazebníku uvedeného v článku 4 takto: a) náklady hradí žadatel pouze v případě, že celková vypočtená částka daná součtem jednotlivých nákladů spojených s poskytnutím informací přesáhne 50,00 Kč, b) náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací žadatel hradí za každou hodinu činnosti; částka za započatou hodinu činnosti se stanoví jako poměrná část hodinové sazby podle skutečné doby vyhledávání, c) celková vypočtená částka úhrady nákladů se zaokrouhluje na celé koruny dolů. Podle čl. 4 odst. 4 Směrnice činí náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací za 1 hodinu činnosti celkem 265,00 Kč.

5. Povinný subjekt v oznámení o úhradě zdůvodnil požadovanou výši úhrady následovně:

„Ve své žádosti požadujete poskytnutí seznamu řízení, kde povinný subjekt od 1. 1. 2024 doplňoval podklady rozhodnutí a vyzýval k seznámení se s nimi. Požadujete také poskytnutí takových rozhodnutí. Požadovaná rozhodnutí jsou vedena v jednotlivých spisech vedených oprávněnými úředními osobami na různých odborech Krajského úřadu Olomouckého kraje a je možné je poskytnout pouze za předpokladu, že pověřený zaměstnanec za každý jednotlivý odbor bude postupně v rozhodnutí vyhledávat případné údaje, které nelze poskytnout, za účelem jejich anonymizace.

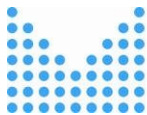
Dále uvádíme, že KÚOK nezpracovává zvláštní soubory s rozhodnutími v anonymizované podobě. Jednotlivé odbory Krajského úřadu Olomouckého kraje mají zdrojové údaje, tedy disponují jednotlivými rozhodnutími, ale každé rozhodnutí je nezbytné pročíst a vyhledat v něm případné údaje, které poskytnout nelze, aby bylo možné provést jeho anonymizaci. Povinný subjekt s ohledem na charakter požadovaných informací uvádí, že vyhledávání údajů, které musí být anonymizovány, je s ohledem na počet rozhodnutí časově velmi náročné a že nespadá pod běžné vyhledávání, protože anonymizované údaje povinný subjekt nevyužívá při své každodenní činnosti.

Úplatnost souvisí tedy i s tím, že s ohledem na množství údajů, které musí být anonymizovány, bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou. Každé požadované rozhodnutí je nutné přečíst za účelem provedení jeho anonymizace. V rozhodnutích jsou uváděny kromě jména a příjmení, data narození a bydliště fyzických osob, další údaje např. o svědcích, pozemcích apod., které mohou podléhat anonymizaci. Jak již bylo uvedeno výše, jedná se o 43 rozhodnutí, kdy z toho 25 se týká Odboru krajského stavebního úřadu (dále také „OKSÚ“), 10 Odboru dopravy a silničního hospodářství (dále také „ODSH“), 4 Odboru životního prostředí a zemědělství (dále také „OŽPZ“) a 4 Odboru



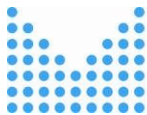
majetkového, právního a správních činností (dále také „OMPSC“). Dále je také nutné uvést, že rozhodnutí jednotlivých odborů se zpravidla liší svojí délkou a samozřejmě také svým obsahem, a tudíž anonymizace rozhodnutí např. OKSÚ trvá obvykle delší dobu, nežli je tomu u rozhodnutí zbývajících odborů. Uvedená anonymizace požadovaných informací (rozhodnutí) týkajících se OKSÚ tedy spočívá v anonymizaci 25 rozhodnutí o celkovém počtu 321 stran, přičemž časová dotace na anonymizaci jedné strany byla na kontrolním vzorku vypočtena na 2 minuty a 12 vteřin. Celkově tedy $321 \times 2 \text{ minuty a } 12 \text{ vteřin} = 706 \text{ minut}$ (po zaokrouhlení na celé minuty dolů). Uvedená anonymizace požadovaných informací (rozhodnutí) týkajících se ODSH tedy spočívá v anonymizaci 10 rozhodnutí o celkovém počtu 78 stran, přičemž časová dotace na anonymizaci jedné strany byla na kontrolním vzorku vypočtena na 2 minuty. Celkově tedy $78 \times 2 = 156 \text{ minut}$. Uvedená anonymizace požadovaných informací (rozhodnutí) týkajících se OŽPZ tedy spočívá v anonymizaci 4 rozhodnutí o celkovém počtu 41 stran, přičemž časová dotace na anonymizaci jedné strany byla na kontrolním vzorku vypočtena na 2 minuty a 5 vteřin. Celkově tedy $41 \times 2 \text{ minuty a } 5 \text{ vteřin} = 85 \text{ minut}$ (po zaokrouhlení na celé minuty dolů). Uvedená anonymizace požadovaných informací (rozhodnutí) týkajících se OMPSC tedy spočívá v anonymizaci 4 rozhodnutí o celkovém počtu 34 stran, přičemž časová dotace na anonymizaci jedné strany byla na kontrolním vzorku vypočtena na 52 vteřin. Celkově tedy $34 \times 52 \text{ vteřin} = 29 \text{ minut}$ (po zaokrouhlení na celé minuty dolů). Celkově pak $706 \text{ minut} + 156 \text{ minut} + 85 \text{ minut} + 29 \text{ minut} = 976 \text{ minut}$, tj. 16, 27 hodin (zaokrouhleno na dvě desetiny nahoru). Vyhledávání informací po dobu 16,27 hodin je mimořádně rozsáhlým vyhledáním ve smyslu § 17 odst. 3 zákona. Celkem jde tedy o 16,27 hodin vyhledávání v sazbě 265 Kč za 1 hodinu, tj. o celkové náklady ve výši 4311,55 Kč. ($16,27 \times 265 = 4311,55 \text{ Kč}$), tj. 4311 Kč po zaokrouhlení dolů na celé koruny.“ Součástí oznámení jsou pokyny pro platbu a poučení, že informace nebudou poskytnuty, pokud částka nebude uhrazena do 60 dnů ode dne doručení oznámení, jakož i poučení o opravném prostředku.

6. V druhé části oznámení, ad 2, povinný subjekt reagoval na požadavek uvedený v druhé odrážce žádosti o informace. V tomto ohledu uvedl, že postup se liší v závislosti na příslušném odboru, který dané řízení vede a samozřejmě pak také individuálně případ od případu, tzn. že jsou využívány všechny žadatelkou uvedené způsoby (pošta, datová schránka, institut nahlížení do spisu). Povinný subjekt v této souvislosti citoval jako příklad z vyjádření odboru krajského stavebního úřadu (KSÚ): „Podklady pro rozhodnutí se automaticky nezasílají, v mnoha případech to ani není možné. Pokud se chce účastník řízení seznámit s podklady pro rozhodnutí, řeší se to nahlížením do spisu. Požadavky na zaslání konkrétních podkladů ze spisu se řeší individuálně podle okolností. Standartně se však v příslušném dokumentu uvádí toto: „KSÚ v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu oznamuje, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí. Účastníci řízení mají právo se s podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po



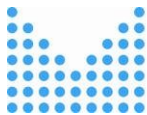
celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. KSÚ nevydá rozhodnutí dříve, než uplyne doba 7 dnů ode dne, kdy bude toto opatření doručeno. Do podkladů lze nahlédnout v uvedené lhůtě v sídle Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru Krajský stavební úřad, Jeremenkova 40b, Olomouc, v kanceláři č. x, v úředních hodinách kterýkoli pracovní den. KSÚ doporučuje, aby si účastníci řízení předem domluvili nahlížení buď elektronickou cestou na email: y nebo telefonicky na tel. číslo: xy.“

7. S takovým vyřízením své žádosti se však žadatelka neztotožnila a dne 3. prosince 2024 podala stížnost (doručenou do datové schránky povinného subjektu), v níž rozporuje jak postup povinného subjektu při vyřízení druhé odrážky bodu žádosti dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ (první část stížnosti), tak oprávněnost požadavku na zaplacení úhrady v souvislosti s prvním bodem žádosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ (druhá část stížnosti), konkrétně poskytnutím rozhodnutí dotčených touto odrážkou žádosti. Co se týče první části stížnosti, žadatelka má za to, že povinný subjekt sdělením, že postup se liší v závislosti na příslušném odboru, neposkytl odpověď na její otázku „Dále žádám o sdělení, zda ty nové podklady byly zasílány účastníkům řízení poštou/datovou schránkou, nebo jste nutili účastníky, aby za účelem seznámení s podkladem navštívili povinný subjekt“. Takové sdělení považuje stěžovatelka za příliš obecné a nepřesné, a neodpovídající na její část žádosti s tím, že by stačilo, kdyby povinný subjekt ke každé kauze uvedl „pošta, DS, osobně“, a tak úplně poskytl požadovanou informaci. V rámci druhé části stížnosti týkající se úhrady žadatelka předně kvituje s povděkem, že povinný subjekt vyhledal dotčená rozhodnutí a nenárokuje za to úhradu. Dále namítá, že oznámení neobsahuje informace o tom, kolik stran mělo rozhodnutí použité pro vzorek, jaký byl postup jednotlivých zaměstnanců, kteří prováděli vzorek, u kolika stran došlo k anonymizaci (jestli to bylo u všech stran vzorku nebo pouze u pár stran), jaký software byl použit pro anonymizaci. Z takového oznámení nelze dle stěžovatelky určit, jestli se jedná o přiměřenou částku, a jestli zaměstnanci postupovali „během vzorku“ efektivně.
8. Povinný subjekt předložil stížnost spolu se související spisovou dokumentací Ministerstvu vnitra přípisem ze dne 10. prosince 2024, č. j: KUOK 139237/2024, sp. zn. KÚOK/132229/2024/OMPSČ/523. Ke druhé části stížnosti směřující proti výši úhrady povinný subjekt uvedl, že v oznámení o výši úhrady uvedl, že je k provedení předmětné anonymizace nezbytné všechna rozhodnutí *přečíst za účelem vyhledání údajů*, které poskytnout nelze, a které je tedy nezbytné anonymizovat. Povinný subjekt také uvedl, že údaji dle předchozí věty jsou myšlena zejména jména a příjmení, data narození a bydliště fyzických osob, údaje např. o svědcích, pozemcích. Z výše uvedeného je tedy dle něho zřejmé, že povinný subjekt dostatečně uvedl, jak jednotliví zaměstnanci v případě anonymizace vybraného vzorku postupovali, nadto z logiky věci není ani jiný



postup možný, neboť dle povinného subjektu je tato „manuální“ anonymizace jediná plně spolehlivá. Ke stížnostnímu důvodu, „kolik stran mělo rozhodnutí použité pro vzorek“, povinný subjekt uvádí, že skutečně tuto informaci v oznámení o výši úhrady neuvedl, nicméně uvedl celkový počet rozhodnutí a časovou dotaci na jednu stranu, a to vždy pro každý předmětný odbor povinného subjektu, respektive uvedením navíc, kolik rozhodnutí a kolik stran měl vždy vybraný vzorek za příslušný odbor, by bylo žadatelce poskytnuto pouze další číslo, přičemž povinný subjekt tuto informaci nepovažoval za relevantní. Pro informaci povinný subjekt uvedl, že kontrolní vzorek činil v případě Odboru krajského stavebního úřadu 3 rozhodnutí o 41 stranách, v případě Odboru dopravy a silničního hospodářství 3 rozhodnutí o 25 stranách, v případě Odboru životního prostředí a zemědělství 2 rozhodnutí o 25 stranách a v případě Odboru majetkového, právního a správních činností 4 rozhodnutí o 34 stranách. Stížnostní důvody žadatelky na skutečnosti, že povinný subjekt neuvedl u kolika stran došlo k anonymizaci, „jestli to bylo u všech stran vzorku nebo pouze u pár stran a jaký software byl pro anonymizaci použit“, pak povinný subjekt považuje za zcela irrelevantní, neboť samotný proces anonymizování, tzn. faktické začernění není z hlediska časové náročnosti významné, stejně tak není významné, zdali je na konkrétní straně anonymizován jeden údaj anebo žádný, podstatné však je samotné přečtení a případné vyhledání předmětných údajů k anonymizaci.

9. K první části stížnosti týkající se vyřízení druhé odrážky žádosti o informaci uvedl, že tento bod žádosti nemohl vyhodnotit jinak nežli dotaz směřující obecně na způsoby postupu povinného subjektu, neboť dotaz žadatelky byl položen právě pouze v obecné rovině, přičemž povinný subjekt vzhledem ke znění předmětného bodu žádosti neměl a nemohl mít důvod tuto skutečnost vyhodnotit jinak. Výše uvedené pak může povinný subjekt podpořit také skutečností, že vyhledání požadovaných informací, respektive vyhledání konkrétních postupů v konkrétních spisových dokumentacích by mohlo být spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním, tomuto se však povinný subjekt právě z důvodu obecnosti dotazu nevěnoval. Povinný subjekt má tedy za to, že k tomuto bodu žádosti poskytl zcela vyčerpávající a adekvátní odpověď. I z důvodů výše uvedených povinný subjekt navrhuje, aby nadřízený správní orgán podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl tak, že v případě stížnostních důvodů Ad 1. výši úhrady potvrdí, a aby podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl tak, že v případě stížnostních důvodů Ad 2. postup povinného subjektu potvrdí.
10. Nadřízený orgán následně přípisem ze dne 17. prosince 2024, č.j.: MV- 186164-3/ODK-2024, vyzval povinný subjekt k doplnění spisu v části týkající se oznámení o výši úhrady. Konkrétně o potvrzení, že se skutečně jedná o časovou



dotaci pro přečtení strany za účelem vyhledání případných údajů, které nelze poskytnout (i když lze mít za to, že takto povinný subjekt postupoval, formulace použitá v oznámení není jednoznačná). Dále požádal o vyjádření/vysvětlení, co se týče rozsahu uplatněné časové dotace určené u kontrolních vzorků v zásadě v rozsahu v cca 2 minuty. Takto stanovená dotace by měla být objektivně možná a mít reálný základ tak, aby o ní neměl nadřízený orgán pochybnosti. V tomto ohledu nadřízený orgán uvedl, že však tyto pochybnosti má, a opět i ve světle stížnostních námitek, žádá povinný subjekt o upřesnění postupu při určení vypočtené časové dotace (včetně explicitního vyloučení, že nezahnuje samotnou anonymizaci) příslušným pracovníkem či odborem (pokud se jednotlivé dotčené odbory k této otázce vyjadřovaly, popř. samy časovou dotaci určily) a doložení těchto skutečností do spisu.

11. Povinný subjekt doplnění/vysvětlení poskytl přípisem ze dne 18. prosince 2024, č. j.: KUOK 143381/2024. Potvrzuje v něm, že do předmětné časové dotace skutečně započítává pouze vyhledání předmětných informací, které je nezbytné anonymizovat, tzn. že se jedná o časovou dotaci potřebnou pro přečtení příslušných stran dokumentů a vyhledání příslušných údajů v textu, tj. údajů, které není možné žadateli poskytnout. V tomto ohledu uvedl, že samotnou anonymizaci lze podřadit pod pojem „vyhledání informace“, respektive „vylučování chráněných informací z dokumentů (anonymizace)“, a odkázal mimo jiné na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích čj. 52A 99/2016 – 56. Dále povinný subjekt sdělil, že jediným možným způsobem, který k vyhledání údajů/informací, které nelze podle InfZ poskytnout, připadá v úvahu, je podrobné přečtení kompletních předmětných dokumentů (vzorek), respektive tedy příslušný zaměstnanec takto vybraná rozhodnutí (vzorek) přečte a vyhledá v nich údaje, které nelze podle InfZ poskytnout, přičemž např. za pomoci stopek zjistí, jak dlouho mu tato činnost trvala a následně vydělí počet minut počtem relevantních stran a získá tak předmětnou časovou dotaci na jednu stranu. Povinný subjekt dále doplnil emailovou komunikaci s odborem Krajský stavební úřad, v níž je podrobně popsán postup při zjištění časové dotace pro vyhledání případných citlivých údajů (viz dále bod 28 a 31 tohoto rozhodnutí).

II.

12. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k povaze požadovaných informací vztahujících se, *průřezově*, k rozhodovací činnosti povinného subjektu (krajského úřadu) v období vymezeném žadatelem, tedy potenciálně zahrnující i rozhodnutí v samostatné působnosti kraje. S ohledem na žadatelkou obecně vymezený předmět požadovaných informací/rozhodnutí vychází nadřízený orgán z premisy, že žádost byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 InfZ a *contr.*).



13. V souladu s § 178 odst. 1 správního řádu je v oblasti samostatné působnosti obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 InfZ.

III.

14. Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím žádaných informací a dospělo k závěru, že stížnost není důvodná. Vycházelo přitom z dále uvedených skutečností.
15. Pokud jde o rozsah stížnostního přezkumu a náležitosti stížnosti, žadatel je povinen tvrdit a přiměřeně prokazovat tvrzené porušení zákona. Nadřízený orgán je v řízení vázán rozsahem požadovaného přezkumu (tj. vůči jaké části či částem žádosti podává stěžovatel stížnost), nikoli však námitkami uváděnými žadatelem. Zjistí-li nadřízený orgán jiné než žadatelem tvrzené pochybení, musí k němu při vyřizování stížnosti přihlížet (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 31/2015-53), což vyplývá ze zásady zákonnosti. Na druhou stranu, pokud žadatel nesplní svou povinnost „tvrdit a prokázat“, nemůže později vytýkat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného subjektu nebylo „odhaleno“. V zásadě tedy lze konstatovat, že postup povinného subjektu přezkoumává nadřízený orgán jednak z hlediska žadatelem uplatněných námitek a jednak z hlediska případné existence ze spisu zjevných pochybení. Nadřízený orgán přitom rozhoduje podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí o stížnosti.

III./a

16. InfZ připouští, aby se povinný subjekt domáhal od žadatele úhrady nákladů, které musely být v souvislosti s poskytnutím informací (účelně) vynaloženy. Podle § 17 odst. 1 InfZ *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může žádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací* (odstavec 1). V odstavci 3 téhož ustanovení se uvádí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě*



lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.

17. Pokud by povinný subjekt vůči žadateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s § 17 odst. 3 InfZ, nárok na úhradu nákladů podle § 17 odst. 4 InfZ ztrácí. Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 InfZ, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že **požadavek úhrady** nákladů v souvislosti s poskytnutím informací dle InfZ **musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn**.
18. Při přezkumu výše úhrady nebo odměny se nadřízený orgán zabývá v rozsahu požadovaném žadatelem tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu (odměnu) řádně a ve lhůtě plynoucí z InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady, resp. její jednotlivé položky podle druhu nákladů, odpovídají § 17, nařízení č. 173/2006 Sb. a sazebníku úhrad za poskytování informací.
19. V oznámení výše úhrady v projednávané věci povinný subjekt uvedl, že sazby úhrad za poskytování informací jsou stanoveny Směrnicí Rady Olomouckého kraje č. 4/2023 Sazebník výše úhrad nákladů za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 4. 12. 2023, která je účinná od 1. 1. 2024 (dále také jen „Směrnice“). Směrnice je zveřejněna na webových stránkách Olomouckého kraje <https://www.kr-olomoucky.cz/15-uh rady-za-poskytovani-informaci-cl-309.html>. Relevantní ustanovení směrnice a výše sazby jsou uvedeny v bodě 4 tohoto rozhodnutí.
20. Při přezkumu výše úhrady se nadřízený orgán zabýval rovněž tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu nákladů v zákonem předvídané době. Dle konstantně zastávaného výkladu Ministerstva vnitra, ačkoliv tak zákon výslovně nestanoví, musí být nárok uplatněn ve lhůtě pro vyřízení žádosti [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ]. Výzva k zaplacení úhrady týkající se žádosti o informace podané dne 15. listopadu 2024 byla žadatelce zaslána cestou datové zprávy, která byla dle doručenký datové zprávy podána dne 2. prosince 2024, tj. ve lhůtě dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ.

III./b

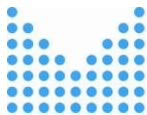
Mimořádně rozsáhlé vyhledání informací obecně

21. Úhradu lze tedy požadovat toliko za zákonem stanovené náklady vymezené v 17 odst. 1 InfZ. *Úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací*, která je předmětem stížnostního přezkumu v projednávané věci, je jedním z nich. Přitom



je-li prokázání skutečných nákladů, vynaložených na poskytnutí informací (jako je pořízení kopií dokumentů), poměrně snadné, daleko obtížnější se v praxi může jevit stanovení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Pojem „mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací“ je neurčitým právním pojmem. V tomto ohledu je na správním orgánu jako povinném subjektu, aby v kontextu konkrétních skutkových okolností posoudil, zda skutkový stav lze podřadit pod obsah neurčitého právního pojmu či nikoli, a to v souladu s účelem § 17 informačního zákona (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 7 As 78/2005–62, a ze dne 21.06.2017, 6 As 326/2016–32, jakož i nález Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16). Do vyhledání lze mimo jiné zahrnout i dobu spojenou s „**pročítáním dokumentů a vyhledáváním chráněných informací, které v nich budou, resp. mohou být uvedeny**“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 76/2014-23).

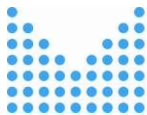
22. Jestliže povinný subjekt žádá úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, musí odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé, nikoliv běžné vyhledávání informací. V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též **náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala**. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací půjde tehdy, jestliže **s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou** (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016, a ze dne 21.06.2017, 6 As 326/2016–32).
23. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informace se pak bude jednat tehdy, když shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká *běžnému* poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací (vyřizování žádosti).
24. Je úkolem povinného subjektu, aby do spisu o vyřizování žádosti řádně doložil, že se v daném případě skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání, neboť v opačném případě nebude jeho nadřízený orgán schopen výši přezkoumat a nebude moci tyto náklady uznat. Takové doložení je přitom zpravidla



provedeno tak, že příslušní zaměstnanci, kteří se na vyhledání podíleli, vyčíslí dobu strávenou vyhledáváním požadovaných informací (úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se stanoví podle hodinové sazby, tedy podle doby vynaložené na toto vyhledání) a v záznamu založeném do spisu popíše způsob vyhledání informací. Odůvodnění mimořádné rozsáhlosti vyhledání informace je rovněž nutné uvést ve výzvě žadateli k úhradě nákladů podle § 17 odst. 3; srov. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1022.)

25. Nadřízený orgán v tomto ohledu uvádí, že judikatura připustila požadavek úhrady za vyhledání informací, které nelze poskytnout. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 29. června 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20, uvedl, že *„je možné pod mimořádně rozsáhlé vyhledávání podřadit nejen písemné zpracování vyhledaných informací, ale i čas strávený vyhledáváním těch informací, které musí být z poskytnutí vyloučeny. V praxi se jedná převážně o čas potřebný k anonymizaci osobních údajů dotčených osob. I tyto náklady pak mohou být součástí stanovené úhrady.“* (obdobně srov. i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č. j. 5 As 76/2014-23, č. 3109/2014 Sb. NSS, ze dne 24. 6. 2020, č. j. 6 As 63/2020-18, nebo ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 As 46/2019-54). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. července 2014, č.j.: 5 As 76/2014-23 uvedl, že požaduje-li soud jakožto povinný subjekt na základě žádosti o poskytnutí konkrétních soudních rozhodnutí podané dle InfZ „úhradu za vyhledání ve všech požadovaných rozhodnutích případných informací, které nelze podle § 7, § 8a, § 9, § 10 a § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnout (zejména informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje, pokud by jejich poskytnutí bylo v rozporu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu), musí být tato úhrada, neuspěje-li žadatel v plném rozsahu se stížností proti této úhradě podané podle § 16a odst. 1 písm. d) citovaného zákona u nadřízeného orgánu, nejprve zaplacená, aby z provedení této kontroly teprve vyplynulo, zda, případně v jakém rozsahu je nutné poskytnutí informací obsažených v požadovaných soudních rozhodnutích odepřít (tedy tyto údaje v poskytnutých kopiích soudních rozhodnutí znečitelnit)“. Tento soud mimo jiné uvedl, že *„je zřejmé, že přítomnost takových údajů nelze v žádném ze soudních rozhodnutí předem vyloučit, je tedy v každém případě třeba tato rozhodnutí důkladně projít (pročíst) a identifikovat tyto případné údaje, které poskytnuty být nemohou a které tedy mají být v poskytnutých kopiích anonymizovány, resp. znečitelněny. Tuto činnost, která může být v případech delších soudních rozhodnutí čítajících desítky stran značně časově náročná, tedy musí pracovníci povinného subjektu vykonat v každém případě, i tehdy, pokud nakonec po této kontrole požadovaných soudních rozhodnutí vyjde najevo, že žádné takové údaje, které by měly být znečitelněny, neobsahují“.*

III./c



K části stížnosti směřující proti požadavku na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací dle první odrážky žádosti o informaci (bod Ad 1 oznámení o výši úhrady) v rozsahu, v němž byla požadována rozhodnutí ze seznamu řízení poskytnutého dle požadavku žadatelky

26. Z oznámení povinného subjektu v projednávané věci vyplývá, že povinný subjekt postupoval tak, že zjistil požadovaný seznam řízení za žadatelkou vymezené období, kde byly doplňovány podklady řízení, a co se týče poskytnutí „takových rozhodnutí“, uvedl, že tak lze učinit pouze za předpokladu, že pověřený zaměstnanec za každý jednotlivý odbor bude postupně v rozhodnutí vyhledávat případné údaje, které nelze poskytnout, za účelem jejich anonymizace.
27. Pro účely vyčíslení úhrady povinný subjekt postupoval tak, že zjistil časovou dotaci na anonymizaci jedné strany **na kontrolním vzorku** pro každý z dotčených odborů, přičemž vždy uvedl počet předmětných rozhodnutí **za daný odbor** (povinný subjekt totiž zdůraznil v oznámení, že rozhodnutí jednotlivých odborů se zpravidla liší svojí délkou a samozřejmě také svým obsahem, a tudíž anonymizace rozhodnutí např. OKSÚ trvá obvykle delší dobu, nežli je tomu u rozhodnutí zbývajících odborů) a **celkový počet stran těchto rozhodnutí**. Následně povinný subjekt za každý dotčený odbor vynásobil časovou dotaci na jednu stranu celkovým počtem stran dotčených rozhodnutí odboru. Povinný subjekt tak v zásadě provedl **kvalifikovaný odhad**.
28. Co se týče OKSÚ (v zásadě odbor, u něhož byla pro komplexnost rozhodnutí otázka vyhledání citlivých údajů nejnáročnější), je ve spise doložena komunikace mezi vyřizujícím odborem, který oslovil dotčené odbory povinného subjektu s žádostí o součinnost a popsání postupu při určení času na vyhledání informací. Vyřizující odbor navrhl OKSÚ, aby tak učinil na základě vzorku z rozhodnutí (2-3 rozhodnutí průměrného rozsahu ze seznamu dotčených rozhodnutí), pokusně vyhledal údaje, které by se musely anonymizovat, a zjistil průměrný čas na 1 rozhodnutí. OKSÚ následně sdělil, že vybraný pracovník vybraná rozhodnutí anonymizoval (pouze v rozsahu identifikačních údajů fyzických osob) a u třech rozhodnutí (dohromady 41 stran) mu to trvalo 1,5 hodiny, tj. 2,2 minuty/strana. Celkových rozsah stran u poskytovaných rozhodnutí je 321, očekávaná doba anonymizace je tedy dle OKSÚ 706 minut (cca 12 hodin).
29. V tomto ohledu nadřízený orgán uvádí, že dospěje-li povinný subjekt k názoru, že bude nutné rozsáhlé vyhledávání provést, přikročí buď k samotnému vyhledání a zpracování informace, anebo – umožňuje-li to povaha vyhledávaných informací – využije **tzv. kvalifikovaného odhadu, tedy provede vyhledání pouze z jakéhosi reprezentativního vzorku vybraných podkladů** (např. 5 spisů z 500, 10 dokumentů z 250, apod.), **tj. stanoví výši úhrady nikoliv na základě definitivního vyhledání žádané informace**. V něm budou



požadované informace dohledány a event. i zpracovány do podoby, v jaké je možné je poskytnout. Zákon totiž nijak nevylučuje, že žádaná úhrada bude stanovena kvalifikovaným odhadem, např. vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného času a nákladů na dokončení vyhledání (i důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. novelizujícímu § 17 zákona č. 106/1999 Sb. opakovaně hovoří o „**předpokládané výši úhrady**“).

30. Stanovení úhrady kvalifikovaným odhadem jako podmínky pro poskytnutí informace nijak nekoliduje se zárukou přístupu k informacím, resp. s požadavkem na vymezení podmínek a provedení zákonem podle čl. 17 odst. 5 věty druhé Listiny, protože tím nejsou dotčeny podstata a smysl tohoto práva (čl. 4 odst. 4 Listiny), srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16 a ze dne 29. června 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20. V prvním z nálezů se mezi jiným uvádí, že „[...] *Nejsou-li dány důvody pro odmítnutí žádosti pro zneužití práva, neznamená to, že povinný subjekt musí před žádostí o úhradu podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. informaci plně vyhledat, a tím se vystavit riziku, že jeho vyhledávací činnost a náklady na ni vynaložené přijdou vniveč právě s ohledem na výši úhrady neakceptovatelné pro žadatele o informaci. Zákon totiž nijak nevylučuje, že žádaná úhrada bude stanovena **kvalifikovaným odhadem, např. vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného času a nákladů na dokončení vyhledání (i důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. novelizujícímu § 17 zákona č. 106/1999 Sb. opakovaně hovoří o „předpokládané výši úhrady“)*** [...]“.
31. Co se týče stížnostních námitek žadatelky k výši úhrady, nadřízený orgán se ztotožňuje s argumenty předloženými povinným subjektem v předání stížnosti. Ke stížnostní námitce, že povinný subjekt neuvedl u kolika stran došlo k anonymizaci, „jestli to bylo u všech stran vzorku nebo pouze u pár stran a jaký software byl pro anonymizaci použit“, povinný subjekt správně uvedl, že tzn. faktické začernění není z hlediska časové náročnosti významné, stejně tak není významné, zdali je na konkrétní straně anonymizován jeden údaj anebo žádný, podstatné však je samotné přečtení a případné vyhledání předmětných údajů k anonymizaci. Respektive tedy i v případě, kdy se na stránce žádný údaj k anonymizaci nenachází, je nezbytné předmětnou stránku pečlivě přečíst a o této skutečnosti se přesvědčit. To je i v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 21 tohoto rozhodnutí. V tomto ohledu lze mít za to, že stěžovatelka zřejmě vycházela z předpokladu, že součástí požadované úhrady jsou nejen náklady na vyhledání případných chráněných údajů, nýbrž i jejich znečitelnění, což povinný subjekt vyloučil. Ke stížnostnímu důvodu „kolik stran mělo rozhodnutí použité pro vzorek“ lze shodně s povinným subjektem uvést, že taková informace nebyla nezbytná, když se při stanovení výše úhrady vycházelo z kontrolního vzorku (časové dotace pro přečtení jedné strany za účelem vyhledání případných údajů, které je třeba anonymizovat). Pokud jde o námitku ohledně vysvětlení postupu



pracovníků, lze konstatovat, že spočíval v „pečlivém“ přečtení za účelem identifikace případných chráněných údajů, kterými dle předkládacího dopisu jsou zejména jména a příjmení, data narození a bydliště fyzických osob, údaje např. o svědcích, pozemcích. OKSÚ v tomto ohledu upřesnil, že „*[P]ři anonymizaci je potřeba podrobně projít každou stranu textu a osobní údaje redigovat. Tento proces nelze nijak automatizovat, protože každé rozhodnutí je obsahově značně rozdílné a osobní údaje se zejména v odůvodnění rozhodnutí vyskytují často. Správní orgán musí v odůvodnění vypořádat všechny námítky a vyjádření účastníků řízení, což zvyšuje počet osobních údajů, které je třeba redigovat*“. Lze dodat, že ve stěžovatelskou požadovaných rozhodnutích se vyskytují údaje, které nemusí být citlivými údaji samy o sobě, ale v kontextu daného rozhodnutí, přičemž škála žadatelkou požadovaných informací je široká. Odpovědnost za případné špatné vyhodnocení údajů nese povinný subjekt, pečlivost „přečtení“ je tudíž namístě. Stanovený rozsah časové dotace pro pečlivé přečtení jedné strany rozhodnutí zakládající se na *zkušebních vzorcích* dotčených odborů, uplatněný povinným subjektem, je tak možno považovat za objektivně možný a mající reálný základ.

III./d

K části stížnosti týkající se postupu povinného subjektu při vyřizování druhé odrážky žádosti o informaci (bod Ad 2 oznámení o výši úhrady)

32. Stěžovatelka namítá, že povinný subjekt sdělením, že postup se liší v závislosti na příslušném odboru, neposkytl odpověď na její otázku „*Dále žádám o sdělení, zda ty nové podklady byly zasílány účastníkům řízení poštou/datovou schránkou, nebo jste nutili účastníky, aby za účelem seznámení s podkladem navštívili povinný subjekt*“. Takové sdělení považuje za příliš obecné a nepřesné a neodpovídající na její část žádosti s tím, že by stačilo, kdyby povinný subjekt ke každé kauze uvedl „*pošta, DS, osobně*“, a tak úplně poskytl požadovanou informaci.
33. K tomu nadřízený orgán uvádí, že okruh i rozsah požadovaných informací vymezuje žadatel a je tedy na něm, aby žádost formuloval dostatečně precizně tak, aby povinný subjekt mohl v relativně krátké zákonné lhůtě žádost odpovídajícím způsobem vyřídit. Pokud je možné žádost vyložit vícero různými způsoby, nelze povinnému subjektu vytýkat, že zvolil ten, o kterém si žadatel nemyslí, že je správný. V projednávané věci má nadřízený orgán za to, že v projednávané věci lze připustit, že formulace žádosti připouštěla i výklad, který zvolil povinný subjekt, tj. že druhá otázka mířila obecně na způsoby postupu povinného subjektu při seznamování s novými podklady řízení u řízení dotčených žádostí, a takový způsob vyřízení tohoto bodu žádosti akceptovat. Takový alternativní výklad by naproti tomu nepřicházel v úvahu, pokud by žadatelka zvolila jednoznačnou formulaci použitou ve stížnosti, aby povinný subjekt „ke



každé kauze napsal (Pošta/DS/Osobně)“. Ministerstvo vnitra tedy nesdílí kategorický závěr povinného subjektu, že „tento bod žádosti nemohl povinný subjekt vyhodnotit jinak, nežli jako dotaz směřující obecně na způsoby postupu povinného subjektu, neboť dotaz žadatele byl položen právě pouze v obecné rovině, přičemž povinný subjekt vzhledem ke znění předmětného bodu žádosti neměl a nemohl mít důvod tuto skutečnost vyhodnotit jinak“. Každopádně rozhodnutí o stížnosti nezakládá překážku věci pravomocně rozhoduté a nebrání podání nové žádosti s preciznějším (ve smyslu „jednoznačnějším“) vymezením předmětu požadovaných informací, aby byl informační požadavek pro povinný subjekt jednoznačně seznatelný. Jak povinný subjekt uvedl v předkládacím dopise, vyhledání konkrétních postupů v konkrétních spisových dokumentacích by zřejmě mohlo být v takovém případě spojeno s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním.

34. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má nadřízený orgán za to, že stížnost podle § 16a písm. c) a d) InfZ nebyla podána důvodně. Povinný subjekt informace požadované ve druhé odrážce žádosti poskytl a učinil tak v zákonné lhůtě podáním vysvětlení v obecné rovině, které lze s ohledem na formulaci žádosti akceptovat. Co se týče výše úhrady, Ministerstvo vnitra po provedeném přezkumu konstatuje, že se zřetelem k počtu rozhodnutí dotčených žádostí o informace a jejich rozsahu a nutnosti vyhledání případných citlivých údajů v „rozhodnutích“ lze akceptovat požadavek na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v rozsahu stanoveném v oznámení. Uspokojení stěžovatelčina informačního požadavku objektivně vyžaduje vynaložení pracovní činnosti, kvůli níž povinný subjekt musí přerušit plnění svých ostatních úkolů a soustředit se na vyhledání a zpracování dotčených informací. Vzhledem k vymezení, povaze a objemu požadovaných informací včetně potřeby vyhledání případných citlivých údajů v rozhodnutích lze tedy oprávněně předpokládat, že půjde o časově náročnou činnost, přičemž povinný subjekt v oznámení o výši úhrady za jejich poskytnutí dostatečně popsal, jaké konkrétní úkony budou za tímto účelem provedeny a kolik času na ně bude potřebovat.

Poučení o oprávněném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 InfZ ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru



Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do datové schránky povinného subjektu – Krajskému úřadu Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností, Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc, ke sp. zn. sp. zn. KÚOK/132229/2024/OMPSČ/523.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen stěžovateli prostřednictvím datové schránky – [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ID DS: [REDACTED]
3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Ludka Hadroušková
tel. č.: 974816483
e-mail: posta@mvcv.cz